

Có Những Buổi Chiều

Lm. Nguyễn Duy

1. Chiều nay không gian xa vắng không người quen không tiếng vỗ về. Chiều
2. Chiều rơi từng làn gió đến cho buồn tênh vây kín cuộc đời. Chiều
3. Thời gian này như đã hết những niềm vui của tuổi thơ rồi. Vì
4. Thời gian cho con kiếp sống cho niềm vui cho những ưu phiền. Thời
5. Từ đây con xin ơn Chúa dắt dìu con mỗi bước trong đời. Thời

nay con cô đơn quá trong bóng đêm giăng giăng khắp trời. Chiều
rơi dập dồn hiu hắt ủa tằm thân lạnh lùng chết người. Chừng
xưa khi con thơ bé không đắn đo không suy nghĩ gì. Hồn
gian cho con khôn lớn và trái tim yêu thương thức dậy. Thời
gian cho con ngao ngán nhưng Chúa cho con luôn hy vọng. Đường

nay tâm tư đan kín xót xa kiếp con lẻ loi. Con nay đã thấm cuộc
như giọt sầu đã chín vỡ tan mắt hoen lệ rơi. Tin yêu thấp thoáng tàn
con trong như suối mát Chúa ơi chứa chan hạnh phúc. Nhưng nay áo trắng cuộc
gian cho con mệt mỏi muốn yêu nhưng không được yêu. Ra đi mới thấy cuộc
đi dù nhiều gai buốt vững tâm con nay sợ chi. Bên con có Chúa đồng

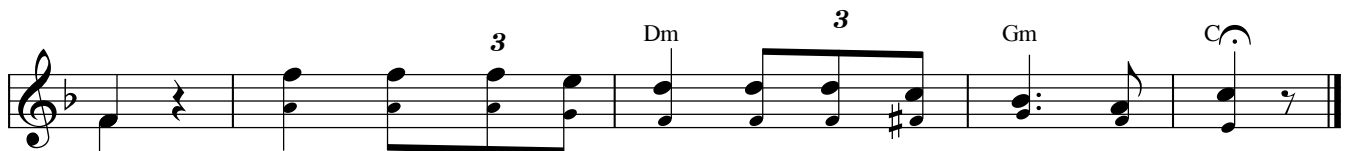
đời trên đôi chân chất lớp bụi trần.
rồi con đưa tay bám víu vào Ngài.
đời ôi bao nhiêu vết ứa ngậm ngùi. ĐK: Nguyễn xin ở lại với
đời không như con đã nghĩ đẹp ngời.
hành không cô đơn những lúc chiều về.

con, ở lại với con trong suốt cuộc đời. Lạy Chúa! Đừng lìa bỏ con Ngài đừng lãng

quên thân phận đời con Chúa ơi! Vì đời con luôn sống bởi Ngài luôn sống trong

Ngài. Xin thương yêu con hoài khi con theo Ngài, Ngài ơi!